

σπανίως εύρισκεται ἐδῶθεν τῶν καταρράκτῶν τοῦ Νείλου. Τὸ παχύτατον αὐτοῦ δέρμα ἔχει τιμὴν μεγίστην. Αργίζεται αρμοδιώτατον πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀσπίδων, τὰς ὅποιας κοινᾶς μεταχειρίζονται οἱ Ἀραβεῖς. Τὰ μικρότερα κοινωνία χρησιμεύουν ἢ ἀσκοῦς, αἱ δὲ μένονται λωρίδες διὰ μαστιγίας. Οἱ ὁδόντες αὐτοῦ, προστί, τιμῶνται μεγαλώς, καθότι νεωστὶ ἀνεκαλύφθη διε τοὺς ἀντῶν κατασκευαζονται ὁδόντες ἄριστοι κατὰ μήνησιν τῶν ἀνθρωπίνων. *Οὗν καὶ μεγαλη ποσότης τῶν ὁδόντων τοῦ Ἰπποποτάμου στέλλεται κατ' ἕτος εἰς Λογδίνον καὶ Παρισίους. (*Ιδε 'Αποθ. Τόμ. Β'. Σελ. 1—3.)

Τὸν κροκόδειλον μᾶς περιγράφει ὁ Ἡρόδοτος οὕτω· — 'Ἃ τῶν κροκόδειλων ἡ φύσις εἶναι τοιαύτη. Τέξαρας μῆνας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος δὲν τρώγει τίποτε· ὃν δὲ ζῶν τετράποδον, εἶναι χερσαῖον καὶ λιμναῖον· διότι γεννᾷ τὰ αὐγά του καὶ τὰ ἐκλεπίζει εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῆς ημέρας διατρίβει εἰς τὴν ξηρὰν, τὴν δὲ νύκτα δὲν εἰς τὸν ποταμὸν διέτι τὸ νερὸν εἶναι θερμότερον ἀπὸ τὴν αἰθρίαν καὶ τὴν δρόσον. Ἀπ' ὅλα δὲ τὰ θνητὰ, ἐστα ημέτης γνωρίζομεν, αὐτὸ ἀπὸ μικρότατον κατὰ τὸ μέγεθος γίνεται μεγαλώτατον· διότι τὰ αὐγά, τὰ ὄποια γεννᾶ, δὲν εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ τῶν γηνῶν, καὶ ὃ νεοσός του γίνεται ἀνάλογος μὲ τὸ αυγόν· αἰξανόμενος δὲ γίνεται καὶ ἔως δεκαεῖς πύγεις, καὶ ἔτι μεγαλύτερος. Ἐχει δὲ ὄμματα μὲν χοίρου, ὁδόντια δὲ μεγάλα καὶ χαυλιόδοντας ἀνάλογους μὲ τὸ μέγεθός του. Μόνον δὲ τοῦτο τὸ θηρίον δὲν ἔχει γλασσαν ἐκ φύσεως, οὔτε κινεῖ τὸ κατωσόγωνον, ἀλλὰ, διαφέρον καὶ κατὰ τοῦτο, εἶναι τὸ μόνον θηρίον, τὸ ὄποιον προσπελάζει τὴν ἄνω σιαγόνα εἰς τὴν κάτω. Ἐχει δὲ καὶ ὄνυχια δύνατὰ καὶ δέρμα λεπιδωτὸν, τὸ ὄποιον ἐπάνω εἰς τὴν ἥψιν σίναι ἀρρένητον. Μέσα εἰς τὸ νερὸν εἶναι τυφλὸν, καὶ ἔχω εἰς τὸ ἵπαιθρον ὀξυδερόκεστατον. Ἐπειδὴ δὲ ζῆ εἰς τὸ νερὸν, ἔχει σωθεῖν τὸ στόμα γερμότον ἀπὸ βδέλλας· τὸ ἀλλὰ λοιπὸν δλα πτηνὰ καὶ θηρία τὸν ἀποφεύγονταν· ὃ δὲ τροχῆλος, ὀφελᾶν αὐτὸν, ἔχει εἰρήνην μακῆ του· διότι, ὅταν ὁ κροκόδειλος ἀπὸ τὸ νερὸν ἐκβῆ εἰς τὴν γῆν καὶ γάσκη, (συνειδίζει δὲ νὰ κόμνη τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸν ζεύφυρον ἀνεμον), τότε ὁ τροχῆλος, ἐμβαίνων εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας, ὃ δὲ κροκόδειλος εἰαρστεῖται ὀφελούμενος, καὶ δὲν βλάπτει καθόλου τὸν τροχῆλον.

Ἐις τινας μὲν Αἴγυπτίους οἱ κροκόδειλοι εἶναι ἵεροι, εἰς τινας δὲ ὅχι, ἀλλὰ τοὺς μεταχειρίζονται ὡς πολεμίους. Οἱ δὲ κατοικοῦντες περὶ τὰς Θήβας καὶ οἱ περὶ τὴν λίμνην τοῦ Μοίριος τοὺς ἔχουσι πολλὰ ἱεροὺς, καὶ τρέφουσιν ἐκάτεροι ἀπὸ ἓνα κροκόδειλον μαθημένον νὰ ἴναι χειροῖθης· βόλλοντες δὲ εἰς τὰ αὐτία των ἐνώτια χρυσᾶ καὶ λίθινα χυτὰ, εἰς δὲ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας περιδέματα, καὶ δίδοντές τους τροφὴν ἀπότακτον καὶ θύματα, περιποιοῦνται αὐτοὺς πολλὰ καλὰ ἐνόσω γῶσιν, ὅταν δὲ φορήσωσι, τοὺς ταρι-

χεῖουσι καὶ τοὺς θάπτουσιν εἰς Ἱεροὺς τάφους. Οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν Ἐλεφαντίνην πόλιν καὶ τοὺς τρώγουσι· διότι δὲν τοὺς νομίζουσιν Ἱερούς. Λέγονται δὲ ἔχι κροκόδειλοι, ἀλλὰ γαμψαὶ κροκόδειλοις δὲ οἱ Ἰωνεῖς ὀνόματαν αὐτοὺς παρομοιάζοντες τὸ σχῆμα των μὲ τὸ τῶν κροκόδειλων, τῶν γενομένων εἰς τὸν τόπον των μέσα εἰς τοὺς φρακτας.

*Τοὺς πιανουσι δὲ μὲ πολλοὺς καὶ διαφέρους τρόπους, ἐγὼ δῆμας γραφα ἐκεῖνον, ὁ ὄποιος μὲ φαίνεται ἀξιώτατος διηγήσεως. Ἀφοῦ βαλῃ δόλωμα εἰς ἄγκιστρον πλάτην χοίρου, τὸ ρίπτει εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, αὐτὸς δὲ, ἔχων ἔνα ἄλλον μικρὸν χοῖρον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, τὸν κτυπᾷ ἀκούσας λοιπὸν τὴν φωνὴν ὁ κροκόδειλος, τρέχει πρὸς τοῦτον, ἔπειτα, ἀπαντήσας τὴν ράχιν, τὴν καταπίνει, ἔξωθεν δὲ τὸν ἔλκουσιν. *Οταν δὲ ἔξελκυσθῇ εἰς τὴν γῆν, πρῶτον μὲν ὁ θηρευτὴς χρίει τοὺς ὄφθαλμούς αὐτοῦ μὲ λασπην· καὶ ἔαν μὲν κάμη αὐτὸς, πολλὰ εὔκολα ἔπιπτα τὸν ὑποτασσει· ἔαν δῆμας δὲν τὸ κόμη, μὲ κόπον·

Φαίνεται ἀληθῶς παραδοξόν, ὅτι ζήνος πολιτισμένον, ὡς οἱ Αἴγυπτοι, ἐλοτρευαν τὸ ζῶν τοῦτο ὡς θεόν. Ἀλλ' ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει τὴν ἀπορίαν μὲ τὰ ἐφεξῆς λόγια· 'Διότι, γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, η εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιωθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· φασκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν· καὶ ἡλικαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὄμαιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ τετραπόδων, καὶ ἑρπετῶν.' Η ἀνθρωπίνη φιλοσοφία μόνη δὲν ἀρχεῖ ν ἀπαλλαξῃ τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τὴν πλίον παχυλήν εἰδωλολατρείαν, καὶ τὰ πλίον αἰσχρὰ ἐγκλήματα.

ΟΡΝΙΣ Ἰνδικὸς, ἀλέκτωρ, καὶ φασιανός, συνεκαταίχουν. Μετὰ καρπὸν, ἐστολθῇ ἀλλαχοῦ ὁ Ἰνδικὸς ὅρνις· ὃ δὲ ἀλέκτωρ καὶ φασιανὸς ἐμάλωσαν· ὁ ἀλέκτωρ ἐνίκησεν, καὶ ὁ φασιανὸς ἔγινεν ἀφαντας. Ἀλλὰ μετ' ὅλιγας ημέρας ὑπέστρεψε, συνωδευμένος μὲ τὸν Ἰνδικὸν ὅρνιν· οἱ δέο σύμμαχοι ἐπεσαν κατὰ τοῦ δυστυχοῦς ἀλέκτορος, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΗΑΡΟΞΥΓΜΟΥ.

ΠΟΛΛΑΚΙΣ θεραπεύεται ὁ παροξυσμὸς μεταξὺ τῶν κατωτέρων τῆς κοινωνίας κλάσεων δι' ἀποκρύφων λατρικῶν. Μ' ἔτυχε ποτὲ γραμματεύς τις περίφημος διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ παροξυσμοῦ ἀλλὰ μαλονότι ἰσχυρῶς τὸν παρεκάλεσα, δὲν ἡθέλησε νὰ μὲ φανερώσῃ τὸ μυστικόν. Ἐπιτυχίαν δὲ οἱ τοιοῦτοι, μόνον διότι ἐμπνίουν θαρρός καὶ πεποίθησιν. Εἰς τὸν βίον τοῦ Λόρδου Ἀρχιδικαστοῦ Χόλτ ιστορεῖται τὸ ἔξης περίεργον.

Κατὰ τὴν νεαρὰν αὐτοῦ ήλικίαν εἶχεν ὁ κύριος Χόλτ ὑπέρμετρον ζωηρότητα, ἀστε δυσκόλως ἡμέρας νὰ χαλινωθῇ· ἔτυχε δὲ εἰς μίαν περίστασιν νὰ σταθῇ μὲ τινας συντρόφους του εἰς ζενοδοχεῖον τι, δημο έμβηκαν

εἰς τόσον χρίος, σσον δὲν ἡμέρουν νὰ πληρώσωσιν. Εἰς τοιοῦτο δίλημμα ἐπρόσδραμαν εἰς τὸν Χὸλτ, παραχαλούντες μὲ κάνενα τρόπον νὰ ἔκβαλῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὰ στενά. Ὁ Χὸλτ παρετήρησε τὴν θυγατέρα τοῦ ξενοδόχου ὅτι ἐφαίνετο πολὺ ἀσθενής, ἐρωτήσας δὲ, ἐμαθεν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς ὅτι εἶχε παροξυσμόν. Ἐσύναξε λοιπὸν διάφορα φυτὰ, καὶ ἀνεκάτωσεν αὐτὰ μὲ πολλὰς διατυπώσεις, ἐπειτα δὲ τὰ ἐτύλιξεν εἰς κομμάτιον μεριβράνης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε χαράξειν γράμματα τινὰ καὶ σημεῖα. Ἡ πάλλα, τὴν ὁποίαν οὗτως ἡτοίμασεν, ἐκρεμάσθη περὶ τὸν τράχηλον τῆς νεάνιδος, καὶ ὁ παροξυσμὸς δὲν ἐπανῆλθε. Μετὰ ταῦτα ὁ καλός σου ιατρὸς ἐζήτησε νὰ πληρώσῃ, ἀλλ' ὁ εὐγνώμων ξενοδόχος ἀπέβαλε πᾶσαν ὁποιανδήποτε ἀνταμοιβὴν, ὁ δὲ Χὸλτ καὶ οἱ σύντροφοί του ἀνεχώρησαν.

Μετὰ πολλοὺς χρόνους, ἀφοῦ ἔγινε Λόρδος Ἀρχιδικαστῆς, ἐφέρθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ γυνή τις κατηγορουμένη ὡς μάργισσα. Μόνην ἀπολογίαν ἔκαμεν ἡ δυστυχία, ὅτι τῆς εύρισκετο μία πάλλα, ἥτις πάντοτε ἐδεράπευε τὸν παροξυσμόν. Ὁ κριτὴς ἐπίασε τὴν πάλλαν, ἔκυσεν αὐτὴν, καὶ τὴν εὑρηκεν αὐτὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχε καμειν εἰς τὰς νεανικάς του ἡμέρας διὰ νὰ ιατρεύσῃ τὸν παροξυσμὸν τῆς νέας, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ χρίος του.

Ο Βαρόνος Dimsdale ἀναφέρει γέροντα σκυτοτόμον, ὃς τις ἐφημίζετο ὡς ιατρὸς ἀριστος τοῦ παροξυσμοῦ. Ο Βαρόνος ἡρώτησεν αὐτὸν τίνι τρόπῳ ἐπετύχαινεν, ἢ ποῖον ιατρικὸν μετεχειρίζετο. "Ω!" εἶπεν ὁ σκυτοτόμος, "ἄκουσε τις ιατρεύω προσποιούμενος ὅτι ἐμπορῶ νὰ ιατρεύω. Ο κόσμος λέγει ὅτι δύναμαι νὰ ιατρεύω τὸν παροξυσμόν· δταν δ' ἐρχωνται πρὸς ἐμὲ, λέγω ὅτι ἐμπορῶ νὰ τοὺς ιατρεύσω, ἐπειτα ὑπάγω εἰς τὸν κῆπόν μου, καὶ τοὺς διορίζω νὰ περιμείνωσιν ἔως νὰ ἐπιστρέψω· κόπτω κλωναριόν τι ἀπὸ κάνεν δένδρον, κάρμω εἰς τὸν κῆπον, λέγω δὲ εἰς τὸν ἀσθενῆ ὅτι μετ' αὐτοῦ χώνω τὸν παροξυσμόν. Ἐπειδὴ ὁ κόσμος μὲ στοχάζεται ἐτι ἔχω τοιαῦτην δύναμιν, λαμβάνω καὶ ἔγω θάρρος· με ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα γενικῶς ἐπιτυχάινω, ὅστε ὁ παροξυσμὸς δὲν ἐπανέρχεται."

"Ἐλευθερία χωρὶς ὑπακοήν εἶναι σύγχυσις" ὑπεκοή δὲ χωρὶς ἐλευθερίαν εἶναι δουλεία.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐμφατικῶς ἵστορια προόδου· ιστορία μιᾶς ἀδιαλείπου τον κινήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς, ἥτις ἐπέφερε μεταβολὴν ἀδιάλειπτον εἰς τὰ καθεστῶτα μεγάλης κοινωνίας. Τὴν κοινωνίαν αὐτὴν βλέπομεν καταρχὰς τῆς δωδεκάτης ἐκατονταετρίδος εἰς κατάστασιν ἀδηλίστεραν καὶ παρέκεινην, εἰς τὴν ὁποίαν εύρισκονται τώρα τὰ πλέον ἔξευτεισμένα τῆς Ἀνατολῆς ἔθνη. Βλέπομεν αὐτὴν ὑποκειμένην εἰς τὴν τυραννίαν ὀλίγων ξένων ὀπλορόφων· βλέπομεν ἴσχυρὰν διάχρισιν μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων, τὸν Νορμανὸν νικητὴν ἀποκεχωρισμένον τοῦ ἡττημένου

Σάξονος· βλέπομεν τὸ μέγα σῶμα τοῦ πληθυσμοῦ σὶς κατάστασιν προσωπικῆς δουλείας· βλέπομεν δεισιδαιμονίαν τὴν σκληροτέραν καὶ χαμέρπεστέραν δεσπόζουσαν ἀπειροτίστως τοὺς πλέον ὑψηλοὺς καὶ φιλανθρωπικοὺς νόας· βλέπομεν τὸ πλῆθος εἰς κτηνῶδη ἄγνοιαν βεβυθισμένον, τοὺς δ' ὀλίγους σπουδαίους ἐνασχολουμένους εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων τῶν πλέον οὔτιδαν. Εἰς τὸ διάστημα ἐπτὰ ἐκατονταετρίδων τὸ ἀδηλιον καὶ ἡχειριωμένον τοῦτο γένος κατεστάθη ὁ μεγαλήτερος καὶ πλέον πολιτισμένος λαὸς, τῶν δοσους ὁ κόσμος ποτὲ ἦδεν,—ἔξηπλωσαν τὸ κράτος αὐτῶν εἰς πᾶν μέρος τῆς οἰκουμένης,—διεσκόρπισαν αὐτοκρατοριῶν σπέρματα ἐπάνω εἰς εὐμεγέθεις ἥπερους, τῶν ὁποίων οἱ Στράβωνες καὶ οἱ Πτολεμαῖοι δὲν εἶχαν οὔτε ἀμυδρὰν ἰδεῖν,—ἐδημιούργησαν θαλασσινὴν δύναμιν, ἡ ὁποία εἰς ἐν τεταρτημόριον τῆς ἄρας ἤθελε καταστρέψειν τὰ ναυτικὰ τῆς Τύρου, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Καρχηδόνος, Βενετίας, καὶ Γενούας, συνενωμένα,—ἔφεραν τὴν ιατρικὴν ἐπιστήμην, τὰ τῆς μετατοπίσεως καὶ ἀνταποκρίσεως μέσα, πᾶσαν τέχνην μηχανικὴν, πᾶν χειροτέχνημα, πᾶν δὲ τι συντείνει πρὸς εὐζεύξαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τελειότητα τὴν ὁποίαν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἤθελαν νομίσειν μαγικὴν,—έγέννησαν φιλολογίαν ἀφθονοῦσαν ἀπὸ συγγράμματα οὐχὶ κατώτερα τῶν εὐγενεστάτων ἀφ' ὅσα ἡ Ἑλλὰς μᾶς ἐκληροδότησεν,—ἔξεσκέπασαν τοὺς νόμους τῆς τῶν ἐπουρανίων σωμάτων κινήσεως,—ἐφίλοσοφησαν μὲ βαθύνοιαν ἔξαιστον περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἡμετέρου νοὸς,—ἐστάθησαν ὁμολογουμένως οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὸ στάδιον τῆς πολιτικῆς βελτιώσεως. Η ιστορία τῆς Ἀγγλίας εἶναι ιστορία τῆς μεγάλης ταύτης μεταβολῆς εἰς τὴν ἡδικήν, νοητικήν, καὶ φυσικήν κατάστασιν τῶν κατοίκων τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

ΤΟ ΚΑΠΝΟΧΟΡΤΟΝ.—ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΥΤΟΥ.

Το καπνοχόρτον, ἡ καπνὸς, ὡς κοινότερον καλεῖται, νομίζεται γενέκως προϊὸν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ Εὐρωπαϊκὸν αὐτοῦ ὄνομα ταβάκος κατά τινας μὲν παράγεται ἀπὸ τὴν εἰς Μεξικὸν ἐπαρχίαν Ταβάκον, ὅθεν πρῶτον ἔκπεστάλη εἰς τὴν Ἰσπανίαν· κατ' ἄλλους δὲ ἀπ' ὅργανόν τι καλούμενον Ταβάκον, καὶ χρησιμεύον εἰς τὴν Ἰσπανιόλαν διὰ νὰ καπνίζωσιν αὐτὸ το φυτόν.

Ο Κόρτες, κατὰ τὸ 1519, ὅτε ἀπεστάλη ἐκ μέρους τῆς Ἰσπανικῆς αὐλῆς νὰ κατακτήσῃ τὸ Μεξικὸν, ἐπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας δεῖγμα καπνοῦ· θέλουν δὲ ὅτι ὁ ἱππότης Ἄγγλος Sir Francis Drake περὶ τὸ 1560 εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν· μετ' ὀλίγα δὲ ἔτη, ὁ Ἰωάννης Νικότιος, ὅθεν καὶ ὀνομάσθη βατάνη Νικοτιανή, ἔφερεν αὐτὸ τὸ χόρτον εἰς τὴν Γαλλίαν· ή δὲ Ἰταλία χρεωστεῖ τὴν εἰς τὰ μέρη αὐτῆς πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ καπνοχόρτου εἰς τὸν Καρδινάλιον Santa Croce.